

GAZETA TRANSILVANIEI.

„Gazeta“ este de 2 ori; Joi'a si Duminica, F6i'a, candu concedu ajuto'riale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu seu 2 1/2 galbini mon. sunato'ria.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serio 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare.

Nr. 96.

BRASIOVU, 20 | 8 Decembre

1877.

Resbelulu.

Brasiovu, in 19 Decembre n.

Pre candu press'a si diplomatii cumpanescu cu minutiositate siansele unei paci apropiate, faptele ce se petrecu pe campulu de lupta, ne arata, ca resbelulu cu tote efectele sale destructo'rie se continua, ba ca ia inca dimensiuni si mai mari. Armat'a serbésca a trecut fruntariile turcesci. Corpulu dela Morav'a a ocupatu localitatile Secanic'a si Topolnic'a, care domina inaltimile dela Mramor si a construitu acolo baterii. Proclamatiunea de resbelu a lui Milan espune, cumu se va vedé mai la vale, motivele intrarii in actiune a serbiloru. Era' prea naturalu, ca serbii nu voru lasá se tréca si ultimulu momentu favorabilu spre a se impartasi la resbelu si la folósele lui. Entusiasmulu, ce a produsu caderea Plevnei in poporulu si in armat'a din Aten'a si isbucnirea unei rescóle in Cret'a ne face éراسi se credemu, ca si actiunea Greciei este fórté apropiata. Caderea Plevnei pare ca a fostu numai inceputulu marei catastrofe, de care va fi cercata Turci'a.

Suleiman-pasi'a nu s'a stemperatu si in 12 l. c. trecundu Lomulu, a atacatu cu 60 batalióne pe russi la Trestenik si Metcha, dér' au fostu batutu si respinsu cu mari perderi. Perderile russiloru in acést'a lupta au fostu de vreo 25 oficeri morti si raniti, 600 soldati raniti si 9 morti. Perderile turciloru au fostu multu mai mari, mai ales, candu fura urmariti, dupa-ce au trecut Lomulu. Pana in 14 Dec. s'au ingropatu peste 600 cadavre turcesci si inca nu s'a finitu ingroparea loru. Printre prisionieri sunt cá la 150 oficeri si unu oficeru superioru. Totu in 12 l. c. a fostu atacatu de turci detasiamentulu russescu dela Zlatitz'a; aci lupt'a a remasu nedecisa. Russii ocupa inca positiunile dela Arabkonak. Turcii 'si intarescu positiunile loru si 'si aducu incetu ajuto'rie dela Sofi'a. La 14 Dec. turcii s'au retrasu din Elen'a, dér' mai, antaiu au datu focu acestui nenorocitu orasiu. Antegard'a russésca, tramisa in gón'a loru, a intratu in Elen'a.

Armat'a russo-romana dela Plevn'a, dupa puçinu repausu va merge se intarésca armatele dela sudu, ostu si vestu. Se crede, ca vreo 40,000 russi se voru indreptá spre Orhani'a, ér' restulu se va uni cu armat'a dela Lomu a lui Tiarevici. Romanii póte se voru duce parte spre intarirea divisiunei I dela Lom-Palanka, parte spre Sofi'a. In 14 l. c. a avutu locu la Plevn'a, cumu i se scrie „Romanului“, o mare inspectiune a trupeloru. 58,000 russi si 12,000 romani se aflau insirati in doue mari colóne pe campulu de bataia dela Plevn'a. Imperatulul, insoçitu de marele duce Nicolae si Domnitoriulu Carolu inspectá trupele si fu primitu cu viu entusiasmu. Majestatea S'a imbraciosiá pe generalii Vitinski si Daniloff, cari s'au distinsu la luarea Plevnei si strense man'a capitanului Gramaticescu din artileri'a romana, ale carui servicii in acea di au fostu fórté insemnate.

Scirile mai nóue a se vedé pe pagin'a 4-a.

D. Petronievici, agentulu Serbiei la Bucuresci, a primitu din partea dlui Ristici, ministrulu serbu alu afaceriloru straine, urmatórea telegrama:

„Dlui agentu alu Serbiei

Bucuresci.

Belgradu, 2/14 Dec. 1877, 7 óre sér'a. Resbelulu este declaratu Portii otomane. Proclamatiunea princiariala, publicata astadi, amintiesce, ca Pórt'a nu a respectatu tractatul de pace, care stipulá o amnestia completa pentru chrestinii refugiatu in Serbi'a; la reintórcerea loru ei au fostu din nou supusi la persecutiuni lasate fora pedépsa de Pórt'a. Dupa o violatiune atatu de flagrant'a a tractatului de catra Pórt'a, serbii numai sunt tienuti

de a indurá o atatu de penibila situatiune si de a mai remané spectatori passivi. Mesur'a atrocitatiloru este atatu de mare, in catu Serbi'a nu le mai póte privi cu unu ochiu nepasatoriu, nici suferi in viitoriu, fora de umilire, legaturile ce are cu unu statu, care traesce din pustiire, focu si sange.

Proclamatiunea amintesco despre conspiratiunile, ce Pórt'a intomesce in taina in potriv'a sigurantiei din intru a Serbiei.

Lupt'a Serbiei in potriv'a dusmanului secularu nu este sfersita cu celu din urma resbelu. Cu tote, ca vitez'a ostire russiana póte si fora cooperarea nóstra se faca a triumfá sant'a cauza, pe care Imperatulul Alesaudru a luat'o sub puternic'a s'a protectiune, nimicu nu póte scuti pe natiunea serbésca de a-'si indepliní datori'a ce are. Popórele nu potu se ajunga la adeverat'a libertate, decatu cu pretiulu sudoriloru si, déca este nevoia, chiaru cu alu sangelui loru.

Nu se intreprinde o mare opera pentru a remané in midiulocu ei, ca-ci acést'a ar' fi o politica mica si slaba si unu patriotismu neindestulatoriu. Amu avutu in deajunsu vreme de a ne odihni si eramu in dreptu de a o face. Vomu gasi pe campulu de lupta vitez'a armata russa acoperita de o gloria eroica; vomu gasi pe fratii muntenegrini si pe vitejii nostri vecini romanii, cari trecundu Dunarea, s'au dusu se selupte pentru independentia si libertatea chrestiniloru asupriti.

Serbii au datu sub steagulu nationalu alu Obrenoviciloru probe stralucite de patriotismu si de abnegatiune.

Iuca unu pasu, unu pasu hotaritu inainte, alaturi cu vulturii victoriosi ai Imperatului liberatoriu cu credintia in Dumnedieu, in numele desrobirei fratiloru nostri, in numele independentiei patriei nóstre!“

Osman-pasi'a a tramisu ministrului de resbelu turcescu urmatórea telegrama, prin care ei face cunoscuta caderea Plevnei:

„Neprimindu de o luna incóce nici unu ajutoriu nici in ómeni, nici in provisiuni, m'am tienutu catu am potutu, apoi, redusu la estremu, am incercatu de a'mi deschide unu drumu printre liniile armatei impresuratórie. Din nefericire, cu tote sfortiurile mele, cu tot'a valórea soldatiloru mei, am fostu facutu prisionieru de resbelu cu intrég'a mea garnisóna.

„Me aflu in cuartirulu M. S. Imperatului Russiei si a augustului seu frate A. S. I. comandantulu-siefu alu armatei russe, unde sunt bine tratatu. Am fostu usioru ranitu la picioru, sanetatea mea e buna.

„Nu sciu inca, care va fi destinatiunea mea; dér' ve voi scrie catu mai curundu, spre a ve dá detaluri asupra nefericiteloru evenimente intemperate. Osman.“

Luarea Plevnei.

Cetimu in „Romanulu“:

Unu corespondinte englesu a binevoitu a ne comunicá o copia dupa o importanta descriere a luptei dela Plevn'a, pe care a tramis'o diuariului seu la Londonu. Estragemu din acea corespondintia urmatóriele parti:

Vineri sér'a. La amendoue cuartirele generale se scia, ca Osman are se cerce o esire. Se da ordine trupeloru se sté gat'a. Ante-posturile sunt indouite; impresuratorii sunt cu cea mai mare luare a minte. Se face diua, dér' nu se vede semnu de esire.

Sambata. Tóta diu'a trece in asteptare. Trupele sunt neincetatu sub arme; dér' nu se intempla nimicu.

Dumineca. O ninsória désa incepe se cadia pe la prandiul. Soldatii russi se bucura de sosirea acestui nou aliatu alu loru. Ningea pentru prim'a óra. Trecú si o parte din acést'a di fora nici unu incidinte, afora de sosirea unui desertoru turcu, care declara, ca Osman a impartitu soldatiloru de mancare pentru trei dile si cate 150 cartusie. Statele-majore ale diferiteloru corpuri observa de pe inaltimi tote miscarile din interiorulu Plevnei; ele se potura incredintia din miscarea

neobicinuita, care se vedea, ca e vorb'a de o concentrare. Acést'a credintia deveni si mai intemeiata, candu se vediu, ca turcii parasescu unele din positiuni, mai cu séma cele din faci'a corpului lui Skobelev. Desertorulu, care adusesse vesteá despre concentrarea trupeloru lui Osman, era' din redut'a Krisine. Russii din redut'a parasita inaintéza cá se-o ocupe. Dér' inlaintu se mai aflau cativa turci, cari dupa cateva focuri se predara. Trupele lui Skobelev, dupa-ce ocupara positiunea turciloru, o intarira in graba astfelu, cá se póta resiste oricarui atacu. Positiunea dela muntele Verde este asemenea parasita de turci in cea mai mare tacere. Russii se grabescu se-o ocupe si pe acést'a. Nerabdarea e mare printre trupe.

Luni demaneti'a. Abia' incepuse a se lumina si trupele lui Osman sunt tote in miscare. Ele se indreptéza catra vestulu Vidului, trecundu peste amendoue podurile, atatu celu vechiu catu si celu nou. Numai era' nici o indoieá, ca momentulu otaritoriu este aprópe si ca peste puçinu lupt'a va fi inceputa. Artileri'a si trasurile pentru transportu se si aflau insirate pe sioseau'a Sofiei. asteptandu momentulu spargerii linieloru cá se póta esi. Candu se lumina bine, Osman comanda ataculu. O demonstratiune viguro'sa fu indreptata asup'r'a linieloru romane dela Opanez si Susurlu si totu intr'unu timpu o colóna mare fu indreptata la drépt'a pe drumulu Sofiei. Pe acolo voiau se resbésca trupele lui Osman. In capulu colónei erau trupe din gard'a imperiale turca. Osman-pasi'a comanda in persóna. Abia' e datu semnalulu si trupele turcesci se arunca cu furia unui torentu asup'r'a unei redute russesci in partea drépt'a pe drumulu Sofiei. Ataculu e facutu cu inversiunare. Russii se tienu bine, se tienu catu potu, dér' nu potu resiste furiei musulmaniloru, cari ocupara redut'a si pusera man'a pe cele siese tunuri aflate in intru.

Atunci artileri'a aliatiloru deschise unu focu ingrozitoriu asup'r'a redutei russe ocupate de turci si contr'a celoru-lalte lucrari de apărare din deretulu ei si, dupa-ce continua bombardarea timpu de mai bine de o óra, regimentulu grenadiriloru marelui duce Nicolae primí ordinulu se inaintedie si se reocupe redut'a perduta. Grenadirii inaintara de minune si, dupa o lupta disperata, protegiati si de foculu artileriei, luara inapoi redut'a, impreuna cu tunurile si intórsera capulu colónei lui Osman. Romanii in acestu timpu statéu gat'a se inainteze contr'a flanculu dreptu alu turciloru si russii, cari ocupau lini'a dela Brestovatz, esira din ascundietorile loru, pentru-cá se atace si se respinga aríp'a stenga a colónei turcesci. Foculu bateriloru aliate nu incetá nici unu minutu.

Tiermulu dreptu alu Vidului este prapastiosu, dér' pe tiermulu stengu catra vestu se intinde o vale, lunga de mai multi kilometri, pana la pótele deluriloru ocupate de armat'a aliata (Susurlu, Opanez etc.) Armat'a lui Osman se aflá tocmai in acea vale, cantandu se resbésca pe drumulu Sofiei. Pe delurile, de cari vorbimu, se aflau tunurile inimicului, lui Osman. Obusele plouau printre rondurile turciloru.

Bubuitulu tunuriloru era' asiá de mare, incatu puse in miscare pe tot'a lumea dela cuartirulu generalu dela Bogot. Se tramisera telegrame la Poradim si Imperatulul se grabí a veni cu suit'a s'a si ocupá nesce inaltimi la Radisievo pentru a asistá la cele din urma silintie ale lui Osman-pasi'a. Suit'a imperiale ocupá o reduta, in care se aflá si o statiune telegrafica, care comunicá cu tote positiunile armatei aliate. Scen'a era' fórté miscatória in acele momente. Depesiele, cari sosiau la face minutu erau indata transmise M. S. Imperatului. Acei, cari 'lu incongiurau abia' mai poteau respirá la sosirea sciriloru despre diferitele perderi in liniile de impresurare.

Trupele aliate la nordulu, sudulu si ostulu

Plevnei esira din intariri si se desfasurara in doue mari linii de bataia, cu numeroase rezerve la spatele lor. Aceste linii se intindeau dela inaltimile dela Brestovatz la sudu, si pana la riuletiu Grivitz'a la nordu. Ele se aruucara in spatele armatei lui Osman-pasi'a. Situatiunea devenia din ce in ce mai interesanta. Capulu colonei turcesci dete peste intaririle aliatiloru. Trupele aliate urmarescu rondurile musulmaniloru in partea opusa acelei'a, pe unde se cerca esirea. Pe candu acesta linia inainta, armata turcesca fusese deja respinsa pe Vidu. Plai'a de obuse n'a incetatu unu singuru minutu.

Atunci romanii se repedu la drept'a turciloru, pe candu gard'a russa opera la steng'a loru. Numai era nici o sperantia de scapare. Impregiurulu lui Osman-pasi'a nu era decatu nimicire generala. Candu cele doue fortie ajunsera la o departare ca de batai'a puscei, Osman-pasi'a se vediu nevoitu la mediu se depuna armele, pentru a inlatura jertfiera fora folosu a braveloru sale trupe. Incercarea de a resbi prin cordonulu aliatiloru tienu siese ore si fuse cu bravura condusa de Osman-pasi'a in persona. Totu ce putea face curagiulu umanu a fostu facutu pentru scaparea garnisonei din Plevn'a. Patru pana la cinci mii de turci steteau lungiti morti sau raniti pe teremulu luptei. Insusi Osman-pasi'a fuse ranitu la picioru.

In mioloculu fumulu bataiei si alu vaietelor ranitoru perdu'a cade la celu din urma actu alu tragediei dela Plevn'a, a carei agonia prelungita a tienu in desceptare si nerabdare atentiunea Europei intregi in cursu de atate septemani.

Russii ar' fi perdu 1500. omeni morti si raniti, cea mai mare parte sunt din regimentulu de grenadiri alu marelui duce Nicolae. Perderile romaniloru sunt relativu forte usiore. Nici unu turcu inse n'a scapatu. . .

Junimea studiosa a universitatii din Bucuresti, felicitandu pe Majestatea S'a Imperatulu Alesandru cu ocaziunea luarei Plevnei, Majestatea S'a a avutu gratios'a bunavointia de a multumi semnatoriloru telegramei, insarcinandu cu acesta pe Alteti'a S'a principele Gorciakoff, dela care d. ministru alu cultelor si instructiunii publice a avutu onorea de a primi urmatiori'a scrisore :

„Domnule ministru!

Imperatulu, augustulu meu Domnu, primindu cu o viua satisfactiune telegram'a, prin care junimea universitatii din Bucuresti ofera Majestatiei Sale felicitatiuni pentru luarea Plevnei, a binevoitu a me insarcina de a multumi semnatoriloru telegramei susu mentionate.

Conformandu-me acestui ordinu supremu, me grabescu, dle ministru, de a ve rog'a se, binevoiti a comunica junimei universitatii din Bucuresti espressionea inaltei satisfactiuni a Majestatiei Sale.

Binevoiti a primi, dle ministru, asigurarea celei mai distins consideratiuni. Gorciakoff.

Solutiunea crizei in Franci'a.

Cris'a din Franci'a s'a aplanatu, Mac-Mahon s'a supusu, a trebuitu se capituleze mai fora conditiuni inaintea vointiei suverane a poporului francesu. Inimicii republicei, ai institutiuniloru liberale si democratice, au fostu invinsi. Cu tote, ca le succese a castig'a pe maresialu-presiedinte, cu tote, ca intrebuintiara ori-ce mediuloce ertate. si neertate spre a si asigur'a domni'a, si erau p'aci se impinga tier'a in prapaste'a anarchiei si a revolutiunii, nu 'si potura ajunge scopulu. Maioritatea reprezentantiei nationale cu curagiosulu si genialulu Gambetta in frunte a statu neclintita in lupta cu reactiunea, aperiandu cu energia drepturile tierii si ale poporului. „Se vedemu, cine domnesce in Franci'a, vointi'a poporului, sau unu singuru omu?“ esclama Gambetta in adunarea nationala. Vedituramu, ca dupa ce camer'a a resturnatu ministriulu reactiunariu Broglie-Fourtou, Mac-Mahon a chiamatu unu ministriu estra-parlamentariu de afaceri, totu de panura reactiunaria. Atunci adunarea nationala a declaratu, ca nu vrea se aiba de a face cu asemeni ministrii, cari nu sunt luati din sinulu ei. Au venitu ministrii se cera bani, votarea budgetulu, pentru trebuintiele administratiunii. „Nu ve damu nici o par'a, vomu vota budgetulu numai unui ministriu, care va ave consimtiementulu nostru“ a fostu respunsulu maioritatii camerei. Cris'a era la culme. Fora budgetu votatu nu se pote guvern'a nici unu statu constitutionalu. Numai prin dissolvarea camerei sau prin resturnarea chiaru a constitutiunii s'ar' fi potutu sustien'e la guvern'u partiele reactiunarie.

Din norocire aceste erau prea desbinate intre sine decatu ca se pota reusi c'unu asemenea planu periculosu. Bonapartistii, orleanistii, legitimistii in ultim'a analiza sunt cei mai mari inimici, ca-ci desi tote aceste partite voiescu monarchi'a, der' o voiesce fiecare in parte numai atunci, deca prentendulu ei va pote ajunge pe tronul.

Pentru de a resturna constitutiunea le-a lipsitu curagiulu si pote, ca inca s'au mai temutu, ca nu cumva dintr'o lovitura de statu se profite numai bonapartistii, cari sunt cei mai tari intre partitele monarchice. Le remase der' numai dissolvarea camerei. Acest'a inse nu se putea fora consimtiementulu senatului. Agitatu intre senatori, datusiau tote silintiele spre ai castig'a pentru acestu planu, der' tote au fostu inzedaru. Senatorii constitutionali mare parte orleanisti au declaratu, ca nu voru consimti nici odata la dissolvarea adunarei nationale. In strimtoarea s'a Mac-Mahon a chiamatu pe Dufaure republicanulu la sine, der' nu s'au potutu intielege asupra conditiuniloru, Mac Mahon inca voia se dicteze, nu se marginea a se supune simplu vointiei nationale. Dufaure se retrase si se present'a pe scena, erasi unu reactiunariu, Babbie, care ar' fi fostu gat'a a intrebuintia si forti'a. Der' tote incercarile lui de a delatura camer'a presenta, fura zadarnice. Mac-Mahon se vediu silitu sau se abdica, sau se capituleze inaintea falangei solidarie a republicaniloru. Densulu a preferatu capitularea si a chiamatu erasi pe Dufaure, carui'a sei fi disu: „jertfescu totu, numai se facemu pace.“ Pacea s'a si realizatu si diariulu oficialu a publicatu constituirea ministeriulu urmatoriu: Dufaure, presiedinte alu consiliulu si ministru de justitia; Marcere interne; Waddington esterne; Leon Say finantie; Bardoux instructiunea publica; Borel resbelu; Pothuan marina; Teisserenc de Bort comerciulu; Freycinet lucrarile publice. Acest'a din urma e gambettistu, ceilalti sunt deputati sau senatori din centrulu stengu alu republicaniloru moderati. Ministrii numiti intruninduse in consiliu in 14 l. c. au stabilitu unu mesagiu, care a fostu scrisu de Mac-Mahon si care contine conditiunile, pe bas'a caror'a s'a impacatu presiedintele republicei cu reprezentantia nationala. Elu suna pe scurtu asia :

„Alegerele din 14 Octobre au documentatu din nou increderea tierii in institutiunile republicane; ascultandu de regulele parlamentare am formatu unu ministriu din ambele corpuri legiuitoare, cari sunt decisi a aperi si mantien'e aceste institutiuni. Interessulu tierii pretinde, ca cris'a presenta se fia aplanata si se nu se mai renoi'esca. Esercitarea dreptulu de dissolvare (a camerei) nu este in realitate alt'a, decatu unu felu de intrebare ce se face la judecatoriulu neapellabilu si nu ertatu se devina sistemu de guvernare. Credeamu, ca trebui se facu intrebuintiare de dreptulu acest'a si me supunu respunsulu, ce mi l'a datu tier'a. Constitutiunea dela 1875 a stabilitu republica parlamentara, ficsandu neresponsabilitatea mea si introducundu responsabilitatea solidaria si individuala a ministriloru; astfelu sunt marcate drepturile si datoriele nostre respective. Independentia ministriloru e conditiunea responsabilitatii loru. Principiele derivate din constitutiune sunt principiele guvernulu meu. Cu finitulu crizei va incepe o noua era de prosperitate pentru Franci'a. Intielegerea intre senatu si camera va usura terminarea lucrariloru legislative. Espositiunea universalu se va deschide, comerciulu si indusri'a voru lua unu nou aventu. Din nou se va documenta puterea de vietaia a tierii, care in totdeauna s'a ridicatu prin lucru si economia si prin strens'a alipire de ideile conservarii ordinei si a libertatii.“

Mesagiulu acest'a, care pe lenga subscrierea lui Mac-Mahon porta si contrasemnarea lui Dufaure si Marcere, a fostu primitu cu mare bucuria in tota Franci'a, ca-ci toti omenii de bine au castigatu dintr'ensulu convictiunea, ca pacea interna atatu de necessaria, este restabilita. Tote foile republicane, incependu dela „Republique française“ a lui Gambetta, se declara multumite cu solutiunea lucrulu. Si cumu se nu fia multumite, candu maioritatii republicane i s'a datu satisfactiunea cea mai eclatanta prin declaratiunea maresialulu-presiedinte, ca „se acomodeza“, sau mai bine disu, se supune respunsulu, ce i l'a datu tier'a. Suveranitatea poporului, principiulu democraticu a dobanditu prin acest'a o victoria, a carei'a importantia se estinde departe peste marginele statulu francesu. Gambetta pote fi multumitu cu acestu resultatu, ca-ci astadi nu mai pote fi indoiela, ca in Franci'a domnesce vointi'a nationale, er' nu a unui singuru omu.

Mesagiulu sultanulu.

Sultanulu Abdul Hamid inca a tienu unu discursu din inaltimea tronulu osmaniloru, cu ocaziunea deschiderii parlamentulu din Constantinopole. Acestu discursu este forte interesantu din mai multe puncte de vedere. Sultanolu dise intre altele: „Declaratiunea de resbelu a principatoru Moldovi'a si Valachi'a fora motive legitime a agravatu si mai multu difficultatile resbelulu. Cu tote aceste tier'a s'a aperatu cu energia; toti otomanii au datu probe de unu mare patriotismu si eroiculu curagiu alu soldatoriloru nostri a steruitu admiratiunea universalu. Facu der' din nou appellu la patriotismulu si la concursulu poporeloru mele pentru aperarea drepturiloru nostre. Formarea gardei civice va fi in curundu completa; supusii nostri nemusulmani au manifestatu dorinti'a de a participa la aperarea tierii. Dupa constitutiune este naturalu, ca nemusulmanii se participe la serviciulu militariu, care este cea mai mare din datorii, precumu si bas'a egalitatii; guvernulu meu a otaritu der' de ai inol'a si pe ei in anulu acest'a. Singur'a scapare a imperiulu este in punerea in esecutare a constitutiunii. Noi voimu, ca supusii nostri din tote clasele se se bucre de cea mai completa egalitate si ca tier'a nostra se profite de progresulu si de civilizatiunea moderna.“

Sultanulu promite apoi unu siru de reforme interiore liberale si dice, ca reformele realizate cu totu resbelulu, prob'za sinceritatea intentiuniloru sale. Pasagiulu celu mai insemnatu alu mesagiulu turcescu este pentru romanii fora indoiela acea, care constata, ca intrarea in resbelu a ostirei romane a facutu si mai dificila situatiunea militara a Turciei. Mai bunu testimoniu nu ar' fi potutu da sultanulu valorei militare a romaniloru.

In legatura cu acestu mesagiu se pote aduce important'a nota circularu a lordulu Derby catra puterile europene, in care le face cunoscutu ministriulu englesu, ca Turci'a e gat'a a primi mediolocirea de pace a puteriloru. „Acuma, dupa ce pentru onorea armelor s'a facutu destulu, dice Turci'a, belligerantii ar' pote se accepte o pace onorifica; Europ'a pote interveni acuma cu folosu. Port'a inca mai are resurse, ea e gat'a a jertfi totu pentru independentia si integritatea ei, der' doresce a curma versarea de sange si appell'za la simtiulu de dreptate alu mariloru puteri.“ Marea intrebare este si remane acuma, ca ore e gat'a si Russi'a a face pace, voiesce ea se prim'esca mediatiunea puteriloru sau ca cere o intielegere directa cu Port'a? Dilele cele mai apropiate ne voru da deslusiri despre acest'a.

Despre scolele romanesci. Nr. II.

(Urmare si fine.)

Cautandu dilele acestea dupa alte lucruri prin colectiunile nostre de documente, deteranu si peste unele relative la infintiarea de scole romanesci. Scimu, ca de acestea se afla cu sutele pe la altii; der' tocma pentru-ca se le scotia si dloru la lumina, mai alesu acuma, candu altii ne punu sul'a in coste prin infamiile aruncate asupra nostra, vomu atinge aici pe scurtu cuprinsulu unora.

In an. 1843 dupa inchiderea dietei celei de 1¹/₄ de anu a Transilvaniei, vedindu romanii, ca nici aceea nu a voitu se faca nimicu pe lume pentru ei, 'si redicaru ochii de nou catra tronulu imperiale la Vien'a. Din alte publicatiuni de documente esite in alta foia periodica, s'a veditu, ca nu numai capitulu dela Blasiu 'si facuse pe atunci datori'a, der' si vicarii dela Selagiu si Fagarasiu se consulta despre modulu, cumu se se adune unu congressu amestecat, cu scopu de a petitiona la monarchu. Alti protopopi simplificandu deslegarea problemei, adunandu pe preoti, subscriera impreuna cu ei supplice catra imperatulu si mare principe Ferdinandu. Intre aceea era si pre demnulu protopopu Constantinu Alpinu, pe atunci stationatu in cetatea Mediasiu. Acesta, care studease lu Vien'a si se scia orient'a binisioru in acea capitala, intr'o supplica, subscrisa de densulu si de 22 parochi, adressata deadreptulu Majestatiei Sale imperatulu Ferdinandu, arata in trei puncte principali, ca necumu decretule guverniali si ale cancelariei de curte, der' nici chiaru prea inaltele rescripte, subscribe de insusi imperatulu si mare principe in favorea si folosulu bisericiloru si scoleloru romanesci nu se executedia nici-odata, ci se arunca in archive. Spre a documenta perfectu acea plansore doreros'a a loru, acei

preotii incepu cu citatele lor din dilele imperatesei Mariei Theresiei, si anume :

Prea inaltulu rescriptu din a. 1759. Decretele guberniali din 2 Decembre 1773 sub Nrii 5002 si 5003. Rescriptulu din 10 Maiu 1816, Nr. aul. 1281. Decretulu curtiei din 1823 Nr. 68 si decretulu gov. din 2 Augustu 1824 Nr. 2239. Decretulu curtiei din 14 Maiu 1840 Nr. 1922 si decr. gub. din 1841 Nr. 7235. Intru acelea monarchulu poruncia intre altele, ca in tote comunele, in care sunt locuri comunali, se se dá gratisu locu de scóla romanésca si materialu de edificatu, éra pentru subsistentia docentiloru (dascali) se se taie si asemenea locu de semenatu pentru diece galete de Ardealu (40 ferdele, mertie) si fenatiu 7¹/₂ caru de fenu, séu se li se faca salariu fixu. Acésta porunca suna in originalu asiá: „Ut in omnibus parochiis . . . fundis communibus provisus locus pro domo scholari, item necessaria ad erectionem ejusdem; in intertentionem autem Ludimagistrorum terrena pro aratura decem cubulorum, pro foeno autem 7¹/₂ curruum aut certum didactrum e communi adsignetur.“

Acei bieti 22 de preoti cu protopopulu lor ar' fi mai potutu citá de diece ori atatea decrete si rescripte, ca totu nu le-ar' fi folositu nimicu. Au nu se plangu chiaru ei in p. 2, ca nici chiaru popiloru uniti nu li se dá asia numit'a portio canonica, ci inca li se mai ia dieciúela inca si din productele scóse de pe proprietatile lor; éra dintre popii neuniti ii vedeai pe multi in opinci mandu boii in brazá domnului si batjocoriti de ciocoi lui.

Acea stare a lucrurilor a duratu pana in a. 1850. Dér' de atunci incóce? ne va intrebá Moldován Gergely. De atunci incóce se respundia arhivele mitropoliiloru si ale episcopiloru, ca au de unde. Intra acea noi inca intrebamu pana una alta: Ce s'au alesu in Transilvania pana astadi din „Segregatiuni si excissinni pentru bisericii, parochii, scóle, ce si éra ce?“

Avendu la mana din intempiare si unele cercurie arhieriscopesci, relative la scóle, citamu aci in fug'a mare numai trei dela Blasiu, care ne picara mai curendu in mana, cumu: din 13 Oct. 1866 Nr. 1300. — 16 Sept. 1867 Nr. 43. — 6 Maiu 1869. Altele mai noue dela Blasiu s'au notificatu in congressulu scolasticu, unulu din a. c. s'a publicatu in fói'a scolastica. Circulariele arhieriscopesci dela Sibiiu sunt totu asia de numerose, éra urmele lor se cunoscú preste totu in actele sinodali si congressuali; de altmentrea tóte s'au tiparitu atatu separatu, catu si multe in „Telegrafulu romanu“.

Ei, hei, nu este reulu acolo, unde'lu cauta a cea, carii nu voru se'lu afe. „Et hoc est malum malorum, quod non cognoscimus malum in malo.“

Blasiu, 14 Dec. 1877.

Ori-catu de apasatória este man'a de feru, care jace pe umerii nostri, ori-catu de mare vehementia, cu care ne lovescu sagetile contrariloru, unu ce totusiu avemu, asupr'a caruia tóte incoardarile de sugrumare si sterpire remanu numai cétia, ce dispáre de poterea sórelui — acést'a este virginitatea simtiului nostru romanescu. Din 16 Maiu 1876 Blasiulu nu mai dede nici unu semnu de viétia: nationale, ca-ci i'au fostu oprite prin porunc'a ministeriale din 14 Iuniu 1876 sub grele amenintiaru ori-ce manifestatiuni.

Pétr'a libertarii, acelu modestu monumentu de unu mare faptu istoricu, nu mai avú di de serbatória. Unu singuru sacrificiu se mai aduse de atunci pe acestu altariu piosu alu natiunei: dure-rós'a scire despre trecerea la eternitate a marelui patriotu si fiu alu Transilvaniei, Alexandru Papiu Illarianu, facú se falfae pe elu unu stindartu de condolentia.

Abia diu'a de 12 Decembre a. c. fu menita a-i aduce unu sacrificiu de bucuria. Abia in diminetia acestei dile primira adeca si Blasiani scirea despre caderea Plevnei sub lovirile valoróseloru braçia ale armatei romane, conduse de marele si eroiculu ei Capitanu. Precumu nu este ertatu nici macaru a supune, ca sufa vreo anima romanésca, care se nu tresalte la audiulu stralucitulu succesu a vechiei bravure romane, asia n'au potutu remané nemiscate nici pepturile Blasianiloru. Parol'a dilei érá numai si numai „caderea Plevnei“, obiectu de discursu numai bravur'a militera a fratiloru nostri si intieptiunea conducatoriloru lor. Or'a a siés'a de séra érá ficsata se anuncie giurului glori'a romana si entusias-

mulu, de care se implura animale Blasianiloru la farmacatoriulu audiu de atat'a triumfu reportatu asupr'a Semilunei odinóra atatu de infricosiate. Si éta! deodata cu baterea acelei óre se inaltiau colonne de lumina impunatória la crucea Blasiului, in dealulu dela Petrisatu si la pétr'a libertatei. Entusiasmulu érá generale. In tóte partile resuná aerulu de inmuri nationali, cari incetau numai din candu in candu, spre a lasá se se audia urarile fratiesci de „Se traiésca brav'a armata invingatória cu marele ei conducatoriu.“

Iluminatiunea tienti peste trei óre, candu fiecare se intórse la ale sale in tóta ordinea. Credemu la loculu seu a amentí si aceea, ca pe lenga totu entusiasmulu nu-i plesni nimenui prin minte de a face ce au facutu ovatorii Semilunei prin Clusiu, Orade'a etc. cu ferestrele celoru de alta nationalitate, asia incatu solgabiraulu din locu s'a facutu de risulu tuturor prin temerea ce a aretat'o, platindu anume vigililoru de nópte cá se grijésca bine, nu cumva se-i sparga cineva ferestrele. Va vedé dóra acumu si dui'alui, ca romanulu nu-si tiene bucuria intru a neliniscé pe altii, si ca se scie tienti între marginile umanitatii chiaru si in momente de estremu entusiasmu; scurtu, a potutu se invetie, ca romanulu e cultu, nobile si umanu. Ér' cultur'a. nobletia si umanitatea 'lu voru mantuí!

X.

Bosovicu, in 6 Decembre n.

Onorata Redactiune! Unele alegeri curiose de notari cercuali me facu a ve comunicá ceva din comitatulu Severinului.

In diu'a de Sambata 1 l. c. venindu pretorele in midiuloculu comitetului, ce representá trei comune, in cancelaria comunala din Bosovicu, dupa ce le factu cunoscutu, ca scopulu conchiamarii si adunarei lor e alegerea de notariu cercualu, le candidá elu (pentru comune curatu romanescu) pe trei individi, 2 maghiari si 1 evreu, dintre vreo 29 concurrenti. Intre acesti'a 29 se aflau multi romani cu cunoscintie, cualificatiuni si portare morala prea buna, carii inse, pentru-ca nu se terescu inaintea domniloru si pentru-ca nu i potu intrebuntia dumnéloru de unelte nu fusera pusi in candidatiune, de-si in tenóra § 83 art. XVIII 1871 toti concurrentii, cari implinescu conditiunile, trebue se se privésca de candidati si potu fi alesi. In urm'a acestei procederi ilegale, bunii granitarii — de altmentrea fórté supusi, incatu candu audu numai cuventulu „lege“ si „Majestate“, si iau caciul'a de pe capu — esira din patientia (de carea multu au abusatu unii ómeni) si dechiarara serbatoresce, ca, déca dlu pretore séu mai marii lui nu conoscú legea, atunci ei, carora ie au placutu totdeun'a si le place a o respectá, nu voru se comita niciodata foradelegi, eschidiendu pe concurrenti din candidatiune — si ca, pana candu dlu pretore nu le va pune pe toti concurrentii in candidatiune, in intielesulu §-lui mai susu citatu si nu va aminti celu puçinu numele acelora; — ei nu voru pasi la alegere. Totodata cerura, cá dechiaratiunea acést'a se se ié la protocolu. Resultatulu inse a fostu, ca pretorele a statu pe lenga cei d'antai candidati, esprimendusii parerea de reu, ca giurstarile nu'lu érta, cá se puna si pe altii in candidatiune si comitetulu representativu s'a dissolvatu fora a alege pe cineva.

Luni fu alegere de notariu cercualu in Dalbosietiu, Marti in Bani'a, adi in Prigoru, pe unde pretorele au candidat totu pe cei-ce fusere candidati la noi; dér' nici intr'unu locu nu s'a propopsitu, ca ce tóte cercurile de alegere au urmatu Bosovicului, si asia in tóta pretur'a nu s'a alesu nici unu notariu. Ce va urmá dupa acést'a, ve voiu comunicá.

Vinerénu.

Beiusiu, 8 Decembre 1877.

Multi póte voru crede, ca noi pe aici in er'a constitutionala moderna suntemu multumiti si ca prin urmare acést'a ar' fi caus'a tacerei nóstre indelungate. O astfelu de combinatiune — potu afirmá din capulu locului — este fórté gresita si illusoria. Candu amu avé intentiune a descrie neajunsele ce avemu a suferi pe di ce merge, abia ne ar' mai remané timpu pentru ocupatiunile private. Luandu inse in consideratiune, ca alegerile municipale ne stau la usia, — fora de a mai esaminá siansele ce le avemu la alegerea de oficiali romani in cercurile curatu romane — ne credemu in dreptu a pretinde, cá oficialulu, care in periodulu acestu espiratu de 6 ani, pe lenga aceea, ca trebile nóstre scolare si prosperarea loru

iau fostu straine, a abusatu chiaru façia cu oficiulu seu publicu — la noi, adeca in cerculu Coului, se nu mai fia alesu. Apoi, cá se nu póta dice nimeni, ca noi vorbimu fora temeiu, si ca tendintia nóstra ar' fi a suspitiuná pe cineva fora probe si fapte intemperate — éca espunemu numai acelea casuri, despre cari insusi comitatulu are cunoscintia, ba si tribunalulu criminalu din Orade'a-mare. In anulu 1873 coler'a secerandusi victimele sale si in cerculu Coului (Vaskoh), guvernulu á daruitu pentru orfani lipsiti din cercu o suma de 700 fl. v. a. Acést'a suma atunci danduse pretorelui cerc. Domsa pentru distribuire, densulu a distribuitu 400 fl. — éra restulu de 300 fl. l'a convertatu — va se dica si-l'au retienutu siesi. Au trecut doi, trei ani, destulu, ca afacerea ajunse in gurile ómeniloru — ba cineva a fostu atatu de indiscretu, incatu a reportatu tóta tréb'a la tribunalulu penale reg. Asiá d-lui fiindu trasu in cercetare criminala, acést'a se tragausce tare pentru-ca elu sub acestu timpu s'au opintitu a solvi cumva sum'a defraudata, apoi cá mare rene-gatu, fiindu fórté favorisatu, judecatori'a de prim'a instantia din acelu motivu, ca in urma au restituitu paralele — acuma, candu dintre cei lipsiti au si muritu mai multi, dóra de fóme — l'au absolvatu. Inse la apellatiunea procurorului reg. judecatoriile apellatorie luandu tréb'a mai seriosu — au ordonatu cercetare noua.

In poterea legii din 1876 art. 15 avendu datorintia pretorii cerc. a incassá impositile ce trecu peste 100 fl., asia numitulu subprefectu inca la inceputulu anului cur. numai din notariatulu Coului a incassatu cu esecutiunea peste 500 fl. v. a. cá contributiune, care suma in locu se-o administradie la deregatori'a de impositile in Beiusiu, au spesat'o. Inse in lun'a lui Octobre venindu in comuna unu esecutoru si voidu a le esecutá pentru restantii de nou; dupace se couvinse, ca sumele pretinse le au solvitu, reportá despre starea lucrului la inspectoratulu reg. din Orade'a. Numitulu subprefectu fú pe neasteptate chiamatu la Oradea. Elu de frica si de nevoia potoli foculu inaintea comitatului, luandu bani imprumutu si solvindu sum'a respectiva. Acuma unii domni de influentia dela comitatu — respica parerea decisiva, ca restituindu elu sum'a amintita — nu se considera de vinovatu. Asia se lecuiescu abusurile?

Inca un'a numai. Poporulu cu anii acesti trecuti fora recolta, a saracitu, éra greutatile pe di ce vine s'au inmultitu. Asta inse numitulu subprefectu nu i'au pasatu, ci cá se si sustiena deregatori'a si se devina galantu in ochii domniloru, elu in totu anulu pentru compensarea prandiurilor date cu ocaziunea excursiunei dnu comite supremu a aruncatu pe fiesce care comuna nesce spese insemnate, si le a si incassatu fora nici o crutiare. Suntemu convinsi, ca déca ar' fi avendu comitele supremu scire, ca d. subprefectu face primiriile cele pompóse si cu arcu de triumfu — din paralele comunelor, elu inca s'ar' indigná de tienti'a subprefectului.

Cu aceste lin'amente fiindu ilustratu lungulu trecut de 6 ani a amintitulu subprefectu, decumva comitatulu voiesce in totu modulu alu avé de oficialu — asta o póte face, numai noi ceremu, cá cerculu nostru se fia scutitu si mantuitu de densulu, ca-ci patientia inca are margini.

Cunctatoru.

Ocuparea Plevnei la 1596.

Cetimu in „Dorobantiulu“, diuariu nou politicu cu ilustratiuni, care a aparutu de curendu in Bucuresci:

Astadi, candu strabunele timpuri de vitejia au reinviatu, e bine se apropiamu trecutul de timpulu de façia.

Éca ce ne spune istoriculu Nicolae Balcescu, unulu dintre secretarii guvernului revolutiunii din 1848, in istoria lui Michaiu Vitezulu:

„In lun'a lui Maiu 1596 2000 romani cuprindu Cludov'a, se intarescu intr'ens'a si rescóla o parte mare din Bulgaria; totu atunci 2500 haiduci romani din tier'a romanésca, trecundu Dunarea mai in susu de Nicopole, pustiescu mai multe sate si isbescu fora de veste cetatea numita Plevn'a pe Iscu, mai de vale la Nicopole, prindu pe beilulu cetatii ce venise de curendu dela Andrianopole cu femeia si cu copii lui, precumu si multi altii turci si evrei insemnati, castiga multa préda si pe urma sferima orasiulu. La intórcere fura isbiti de jenicirii si turcii din Nicopole, dér' se batura asiá de bine si cu atat'a indemnare, in catu puçini vrasmasi scapara, si ei se intórsera birnitori cu préda loru in tier'a romanésca.“

Vitezele ostiri ale lui Michaiu, care dusesse

spaim'a pana in palatul sultanilor, luara Plevn'a; credintiosii lor urmasi calcară pe aceleși urme și numele de Plèvn'a va fi scris pentru a doua oară cu fala in analele Romaniei. Eroii din 1877 reamintira prin fapte pe stramosii lor și redetera istoriei nationale temel'ă, pe care i-o contestau multi și insemnati omeni. Cine, vedindu ispravile de astadi, va mai pune in banuiea afirmarile istoriei noastre, ca unu pumnă de omeni a fostu de ajuns, că la Calugareni se bata ordii nenumerate, se le arunce in Dunare séu se le sfarame, și se mantuiésca tiér'a și chiaru Europ'a de nevalirea acelor selbetece ordii? Istori'a nationale capeta in aceste dile mari, in aceste timpuri de gloria, noue temeiri și acést'a érasă multiamita numai otaritoriului pasu facutu de tiéra și vitejiei filorū ei. Onóre comandantelui, onóre ostirei, cari au bine meritatu dela patria! Tiér'a le este și le va fi vecinicu recunocutória.

Noutati diverse.

— (Telegrama salutatória.) Ni se scrie din Turd'a: In 14 l. c. s'a speditu la adresă dlu C. A. Rosetti, presedintele camerei din Bucuréscei următoarea depesă: „Femeile romane din Turd'a și giuru saluta din anima legiunile romane pentru admirabil'a lorū vitejia. Emili'a Ratiu.“

— (Gorciacoff decoratu cu „Stéu'a Romaniei“.) In 29 Nov. st. v., — scrie „Monit.“ — M. S. Dómn'a a intrunitu la dejunu pe A. S. principele Gorciacoff și pe Esc. S'a br. Jomini la palatul din capitala. Cu acést'a ocaziune M. S. Dómn'a a remis principelui Gorciacoff marele ordonă alu „Stelei Romaniei“ din partea M. S. Domnitoriului. A. S. principele Gorciacoff viu miscatu, a exprimat Altetiei Sale Dómei, in termiini cei mai viui, multumirile sale pentru acést'a domnésca gratiositate.

— (Gard'a cetatianésca din Bucuréscei) a esitu se primésca pe imperatulu Alesandru la sosirea s'a in capitala, ea a formatu gard'a de onóre la palatul, unde a locuitu Majestatea S'a, ea a datu chiaru ordonantiele dintre ofierii ei. Faptulu acést'a, scrie „Dorobantiulu“, e fôrte insemnatu și magulitoriu pentru cetatianii gardisti din capitala, e o înaltiare a democratiei, unu meritu din partea guvernului și o deosebita bunavointia din partea marelui monarhu, este unicu in analele gardelor cetatianescei,

Sciri mai noue.

Bucuréscei, 17 Decembre. (Telegr. „Gazet. Trans.“) Dupa sciri oficiale perderile noastre sunt mici, cifr'a iuca nu-i ficsata. Trofeele noastre sunt 30 tunuri, mai multe mij de puscă, 10,000 prisionieri. 4500 din ei sunt porniti spre Bucuréscei. Artileri'a romana a facutu minuni. Imperatulu va sosi astadi pe la ameadiu. Receptiunea va fi stralucita. Senatulu și camer'a lu voru feliicitá. Armata nostra va înaintá, divisiunea I face dese recunósceri in apropierea Vidinului.

Bucuréscei, 18 Decembre. Eri la amédiu a sositu imperatulu Alesandru in capitala. La gara a fostu primitu de M. S. Dómn'a, de mitropolitulu-primatu, ministrii s. c. l. Presedintele camerei C. A. Rosetti a pronunciatu unu discursu. Maj. S'a, care avea cordonulu „Stéu'a Romaniei“ pe peptu, multimi și dise: Sunt fericitu, ca me intoreu prin Bucuréscei dupa stralucit'a victoria a armatelor aliata. Apoi a plecatu la palatu in trasura, insoçitu fiindu de M. S. Dómn'a intre entusiasticele aclamatiuni ale poporatiunei. Stradele, casele erau impodobite cu stindarte russe și romane. La palatu erau doue arcuri de triumfu cu inscriptiunea Plevn'a, Nicopoli, Sipe'a, Kars, Ardahan. Gard'a nationala a facutu onorurile. Imperatulu a plecatu aséra 10 óre la Petersburgu.

Ajutoria pentru raniti.

Reproducemu dupa „Romanulu“ următoarea epistola, pe care concetatiónele nostru domnulu Diamandi I. Manole a adresat'o d'impreuna cu 500 franci dnei Mari'a Rosetti la Turnu-Magurele.

Bucuréscei, 12/24 Novembre 1877.

Dómei Mari'a Rosetti!

Pré stimabila dómea! La Grivitz'a și Rahov'a armata romana, prin bravur'a și eroismulu ei, a datu dovéda

lumii, ca romanii sunt adevératii descendinti ai Romei antice. Mari'a S'a Dómn'a romanilor a devenitu prin parintósc'a s'a ingrigire antea dómea de caritate, unu modelu de mama demna de tóta admiratiunea.

Femei romane din intrég'a Romania, parasindu-si caminulu și familiile lor și alergandu se aline dorerilo bravorilor soldati raniti in lupta pentru independint'a patriei și pentru onórea și reinaltiarea numelui romanescu, au datu asemenea lumii dovéda, ca romanii au mame, fiice și sorori cu animi nobile și simtieminte patriotice, cum ne presenta anticuitatea classica.

Prin initiativ'a domniei tale „Ospiciulu Independentiei“ a devenitu adi asilu, unde multi bravi soldati raniti afla, sub ingrigirea domniei tale, a dómelor Cantacuzino, Campineanu și a altorú dóme distinsé romano, alinare și mangaiare.

Romania, care posedă osteni bravi, femei cu sufletu mari și nobile și fii cu simtiementulu de sacrificiu, de buna séma va esi mare și gloriósa din acestu resbelu.

Si potemu sperá, ca in curendu cavaleresculu Domnu alu romanilor Mari'a S'a Carolu I se va intórce in capital'a Romaniei libere și independinte, in fruntea bravei sale armate, cu stindardele incarcate de trofee, asemenea stramosilor sei dela Resboieni și Calugareni și atunci va disparé și scól'a bizantina, impreuna cu caracterele ei funeste din frumosulu pamentu alu Romaniei.

Me folosescu de acést'a ocaziune, pré stimata dómea, spre a depune și eu pentru „Ospiciulu Independentiei“ oboliulu meu, inaintandu-ve sum'a de 500 lei.

Primesce, te rogu, asigurarea inaltei stime și consideratiuni, ceti conservu.

Diamandi I. Manole,
comerciantu in Brasiovu.

Lugosiu, in 6 Decembre 1877.

Prea stimat'e dle Redactoru! Alaturandu aici sub ./ un'a copia de list'a de contribuie pentru ostasii romani raniti, cari se lupta dincolo de Dunare pentru independint'a Romaniei am espedatu cu post'a de astadi precumu aréta recepissele, cari le-a opritu judele cercualu, societatii „Crucea rosie“ pre lenga sum'a de 44 fl. 10 cr. v. a., 2 lei și 50 bani și 3 1/2 chilogramme de scame și 9 metri de panza pentru fasii; me rogu pentru a satisfacé dorintiei contribuentilor, se binovoiți a publicá catu mai curendu in stimatulu diurnalulu dvóstre „Gaz. Transilvaniei“ numele contribuentilor in ordine, precumu au contribuitu și precumu se afla in list'a de contribuie.

Remanu a pr. stim. dvóstre

Lucreti'a Munteanu,
colectanta și contributória locutória in Lugosiu
(com. Carasiului in Ungari'a).

List'a binevoitorilor contribuenti daruitori din Lugosiu, cari au scrisu ajutorie pe sém'a ostasilorū romani raniti:

Orvanu Husa 6 fl. și 3 chilo de scame; Nicolae Munteanu 5 fl., soçia Lucreti'a Munteanu 5 fl. și 1/2 chilo de scame și 9 metri de panza pentru fasii; Tenasie Arjoca 1 fl., Persid'a Arjoca 1 fl., Pepi A. Vasilie A. 1 fl., Ioanu Cadariu mihe 40 cr., Iuliu Opra 50 cr., Sándori Andreiu 1 fl., Ioanu Theodoru 40 cr., Vasilie Onia 1 fl., Alesandru Pestianu 1 fl., Georgiu Popoviciu 1 fl., Nicolae Luc'a 50 cr., Nicolae Danciu 1 fl., Regin'a Danciu 1 fl., Stefanu Martinoviciu 1 fl., Ioanu Pecurariu 10 cr., Ilio Siiba 40 cr., Constantinu Zsucu, marfariu 1 fl., Ludovicu Pervu 1 fl. 50 cr., Cosari Todoru 50 cr., Aureliu Pervu 20 cr., Carlsonanu, invotiacele de masariu 10 cr., Vichent'a Popoviciu, 1 fl., Alesandru Cuza Vasilie 50 cr., Susan'a Cuza Vasilie 50 cr., Simeonu Vitza 1 fl., Persida Vitza 1 fl., Constantinu Doboiu 50 cr., Nicolae Iorg'a 2 lei 50 bani in argintu, Ioanu Dunc'a 50 cr., George Andreiu 1 fl., Petru Voicescu 50 cr., Carolu Geurgescu 20 cr., Ladiaru Popoviciu 50 cr., Nicolae Ilca 1 fl., Ioanu Coliciu 1 fl., Corneliu Jucu 10 cr., Mihaiu Pistrova 1 fl., Elen'a Jucu 10 cr., Valeri'a Jucu 10 cr., Iosza Lupu 1 fl., Ioanu Giurc'a 1 fl. Sum'a 44 fl. 10 cr. v. a. și 2 lei 50 bani in argintu.

Lugosiu, in 6 Decembre st. n. 1877.

Lucreti'a Munteanu,
colectanta și contribuenta locutória in Lugosiu.

Cumu-ca intru adevéru s'a espedatu pachetulu cu scame și panza, precumu și banii din consemnarea presenta, adevérescu și eu.

Petru Popescu, docinte gr.-cath.

Huniadór'a, 8 Decembre 1877.

Onorate dle Redactoru! Ve rogu se binevoiti a înaintá la loculū destinatiunei sum'a colectata de subscribulu in favórea ostasilorū romani raniti in resbelulu contra Turciei, cuprinsa in list'a aici sub ./ alaturata și pentru justificarea subscribului a publicá numele contribuentilor in pretiuitulu dvóstre diurnalu.

Aureliu Cuteanu,
asistentu de pharmacie.

List'a de colectare in favorulu ostasilorū romani raniti in resbelulu contra Turciei.

Colectarea se concede cu acelu adausu, ca sum'a colectata are a fi espedata la loculū destinatiunei cu scirea subscribului.

Huniadór'a, in 4 Novembre 1877.

Georgiu Danila, primariu.

Michailu Bontescu, advocatu 5 fl. in argintu (5 bucati à 1 fl. v. a.), Mari'a Avr. Pecurariu, preotésa 5 fl. 63 cr. in unu galbinu austr., Nicolau Lupu, invetiatoriu 2 fl., Ambrosiu Musia, parochu in Lelesa 1 fl., Paulu Bordeaux 50 cr., Elisabet'a Danila 4 fl., Mari'a Fodoru 1 fl., Ecaterin'a Rodóne 1 fl., Alesandru Dima, 1 fl., Nicolau Fincea 60 cr., Mari'a Bra 1 fl., Michailu Rimbasiu 60 cr., Elen'a Schocanderu 50 cr., Amali'a Dima 5 fl. in argintu (15 bucati sfanti), Ioanu Florea 60 cr., Nicolau Dima 2 fl. 50 cr. in unu taleru cu cruce in argintu, Ioachim Eli'a, parochu in Plosca 20 cr., Mari'a Munteanu 1 fl. in argintu (3 sfanti), Mari'a Munteanu din Batiru 60 cr., Michailu Rimbasiu jun. 40 cr., Ioanu Tom'a 60 cr., Susan'a Popoviciu 5 fl., Arimie Munteanu 60 cr., Nicolau Stoichitia 1 fl., Georgiu Rimbasiu jun. 60 cr., Georgiu Albu 50 cr., Alesandru Dim'a sen. 50 cr., Ferdinandu Mayer 30 cr., Schmidt Ferencz 20 cr., Nicolau Rimbasiu 50 cr., Ioanu Tom'a din Gavasdia 30 cr., Antonu Muresianu din Gavasdia 1 fl., Alesandru Dim'a jun. 20 cr., Nicolau Tom'a 50 cr., Chiuegi'a Aronu 1 fl., Petó Mihály 10 cr., Michailu Razulea 10 cr., George Georgiu 20 cr., Nicolau Barbu 40 cr., Nicolau Sioimusi 10 cr., Nicolau Moisinu 30 cr., B. B. 40 cr., Petru Filimonu 2 fl. in argintu, Petru Baietiu 40 cr., Ioanu Vunca 1 fl. in argintu, Iosifu Vachter 1 bucatu in argintu à 50 bani, Ludovicu Rédónye 35 cr. in argintu (1 sfantiu), Ein Menschenfreund 3 fl. in doue bucati ruble, Aureliu Cuteanu 1 fl., Georgiu Baietiu a lui Ioanu 1 fl. Sum'a totala 57 fl. 28 cr. v. a.

Specificandu sum'a colectata de 57 fl. 28 cr. v. a., se afla: 1 galbinu austr., 2 ruble rusesce, 16 fl. 85 cr. v. a. in argintu, 1 bucatu à 50 bani din Romania, celelalte specie bani in bancnote austriace.

Speduirea sumei colectate de 57 fl. 28 cr. v. a. la loculū destinatiunei s'a justificatu prin recepis'a postale.

Huniadór'a, in 10. Decembre 1877.

Georgiu Danila, primariu.

Anunçiu.

Subscribulu aduce prin acést'a la cunoscint'a onoratului publicu, ca 'si-a deschisu cancelari'a advocatiale in strad'a Scheiloru Nr. 101 in casele d. I. B. Gamulea.

Brasiovu, in 15/3 Decembre 1877.

SIMEONU A. DAMIANU,

2—2

advocatu.

2366/szb. 1877.

1—3

Concursu.

Pentru ocuparea postului notariale din comun'a Vestemu prin acést'a se escrie concursu pana în 31 Decembre a. c. Cu acestu postu sunt impreunate urmátoriele emolumente:

1. Unu salariu anualu de 400 fl. ad. patru sute de florini in valuta austriaca și alte accidentii.
2. Cuartiru naturalu.
3. O gradina de 500 org. □ lenga cuartiru spre folosintia.

Doritorii de a ocupá acestu postu au a-si substerne suplicele lorū la oficiulu pretoriale alu Cisnadiiei provédute cu testimoniulu de moralitate, testimoniulu despre cualificatiunea receruta, precumu și despre cunoscint'a limbe lorū patriei.

Cisnadi'a, 6 Decembre 1877.

Pretur'a Cisnadiiei.

Anunçiu.

Subscribulu are onóre a aduce la cunoscint'a publica, cumu-ca au arendatu

„Hotelulu Parisu“ din Fagarasiu

și intoemindulu corespundietorulu cerintilorū, apelléza la concursulu și spriginulu onoratului p. t. publicu, cu atatu mai vertosu, cu catu promite a avé o deosebita atentiune pentru odai bine mobilate, bucataria buna, beuturi curate pe lenga pretiurile cele mai moderate și servitiu solidu și promptu.

Fagarasiu, 1 Decembre 1877.

Vasiliu Popu,

3—3

hotelieru.

Cursulu la burs'a de Vien'a
din 17 Dezembre st. n. 1877.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . .	63.90	Oblig. rurali ungare . . .	78.50
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu). . .	66.90	„ „ Banat-Timis. . .	77.50
Losurile din 1860 . . .	113.20	„ „ transilvane. . .	76.10
Actiunile bançei nation. . .	794.—	„ „ croato-slav. . .	85.—
„ instit. de creditu . . .	192.40	Argintulu in marfuri . . .	104.85
Londr'a, 3 luni. . .	119.20	Galbinu imperatosci . . .	5.65
		Napoleond'ori . . .	9.56 1/2
		Marci 100 imp. germ. . .	58.90